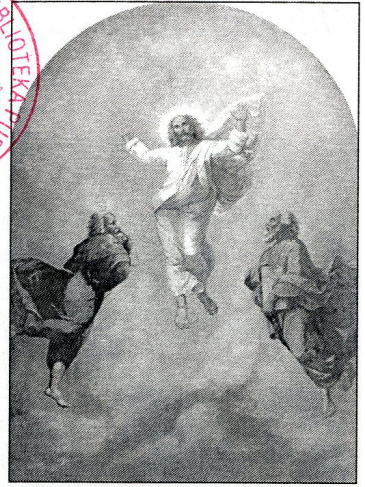

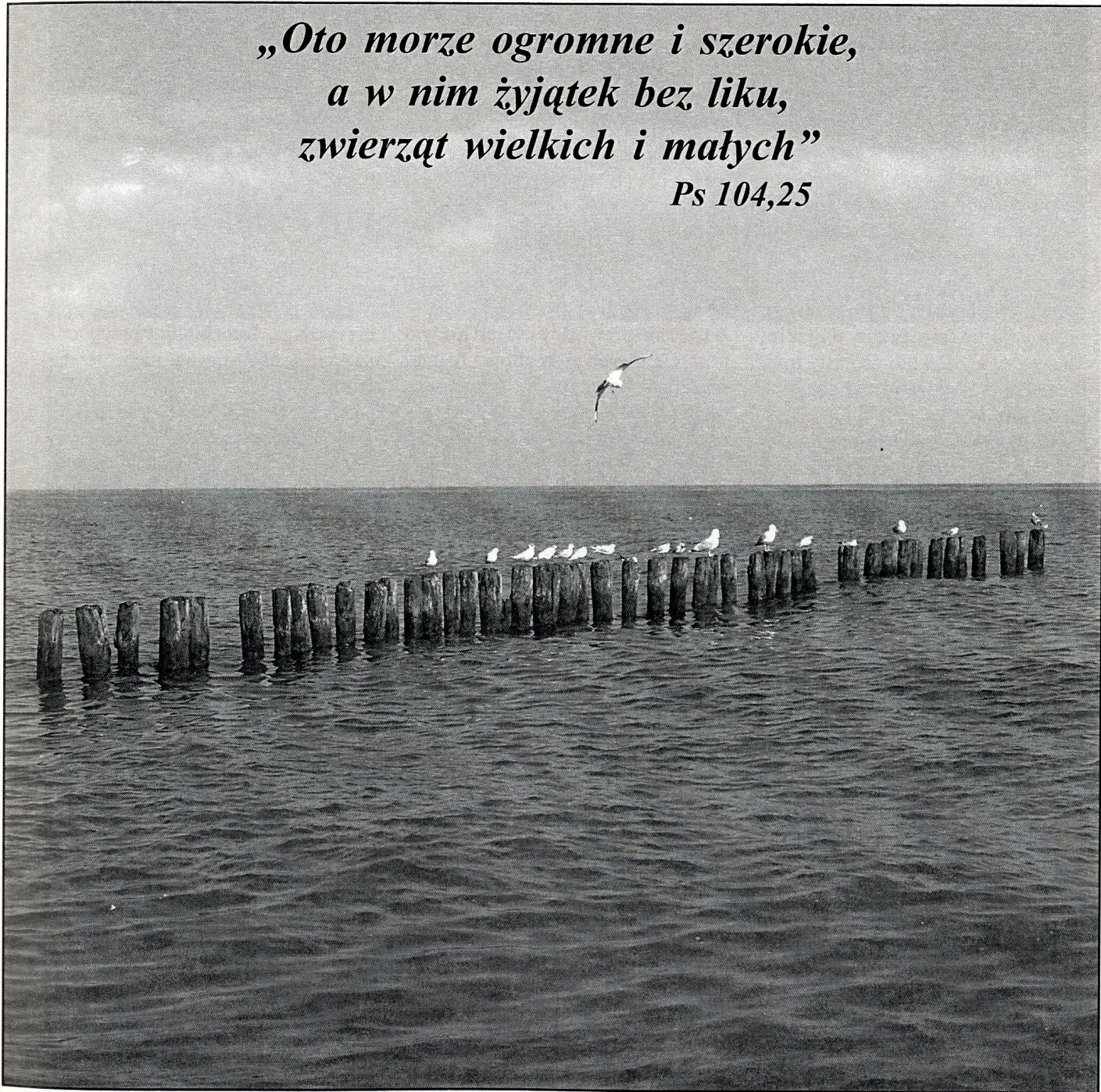
Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 34 (366) 22 sierpnia 2010r.

*„Oto morze ogromne i szerokie,
a w nim żyjątek bez liku,
zwierząt wielkich i małych”
Ps 104,25*

*Wybrzeże Morza Bałtyckiego w okolicach Niechorza
fot. ks. Tomasz Grzywna*

Ciasna brama i proste ślady

W murach Sandomierza, miasta pełnego śladów przeszłości, znajduje się wąskie przejście, tzw. „ucho igielne”. Aby przedostać się przez tę szczelinę w obręb miasta, należy wspiąć się po stromych schodach w górę i przecisnąć się przez wąski otwór. Obecnie „ucho igielne” jest jedną z atrakcji turystycznych, ale kiedyś zapewniało mieszkańcom miasta bezpieczeństwo i spokój. Strzeżone pilnie przez strażników uniemożliwiała dostęp do grodu złodziejom, rozbójnikom i innym osobnikom podejrzanej proveniencji.

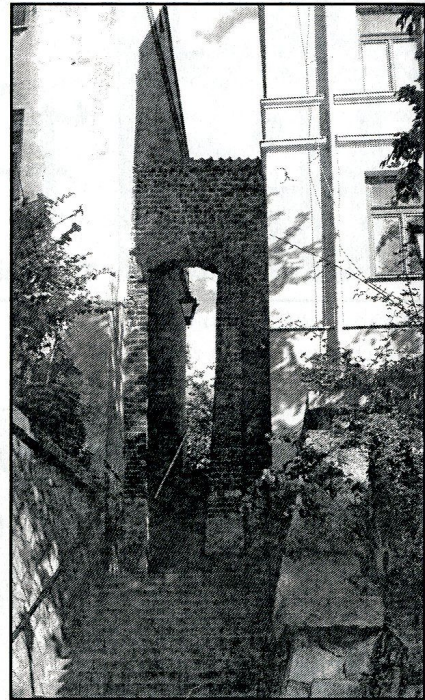
Pan Jezus mówi dziś w Ewangelii o wąskiej bramie do nieba. „Usiłujcie wejść przez wąskie drzwi” (Łk 13,24) – to znaczy: dołóżcie wszelkich starań, aby tu się dostać. Nie idźcie na łatwiznę! Łatwizna to unikanie wysiłku i trudu, to próbowanie wejścia podstępem lub przemocą. Tymczasem wąska brama do nieba wymaga świadomej wspinaczki i pojedynczego przeciskania się przez wejście. To celowy wysiłek, to osobisty trud, to walka z pokusami zakończona zwycięstwem.

Dzisiaj wielu „mędrców tego świata” próbuje na siłę poszerzyć bramę nieba. Są oni w swoim przekonaniu wielkimi reformatorami, nowoczesnymi heroldami pełnego szczęścia. Niedawno jeden ze współczesnych mędrców (polityków) mówił w telewi-

zji, odnosząc się do kwestii homoseksualnych marszów, że najważniejsze jest prawo człowieka do szczęścia i on chce dopomóc ludziom być szczęśliwymi. Tymczasem dla chrześcijanina najważniejszy jest Bóg i jego prawo, a nie jakieś ułudne „szczęście”. Jeżeli jakiś czyn jest grzechem to nie jest on obiektywnie żadnym szczęściem! Tymczasem my o tym nieraz zapominamy i czynimy sobie bożka z osobistego poczucia satysfakcji. Bóg daje szczęście, ale trzeba umieć je znaleźć. Grzech i wszelka dewiacja nie jest żadnym szczęściem, tylko ułudą, za którą ten, czy ów, podąży z zachłannością, tak jakby chciał wyważyć bramy nieba. Tej bramy nie da się jednak otworzyć siłą, tylko trzeba przez nią przejść, świadomie idąc i pokornie pochylając głowę.

Pan Jezus odrzuca do bramy nieba wszystkich, którzy dopuszczają się niesprawiedliwości (por. Łk 13,27). A więc niesprawiedliwość jest jednym z najcięższych grzechów. Jest to wszelkie oszustwo, kłamstwo, wyłudzenie, gnębienie bliźniego, pozbawianie go godności ludzkiej, kradzież rzeczy, ale i dobrego imienia. Tacy ludzie nie posiadają Królestwa Bożego, dlatego każdy z nas powinien strzec się popełniania jakiegokolwiek niesprawiedliwości.

Kolejną wskazówkę, w jaki sposób

**Brama „ucho igielne”
w Sandomierzu**

dojść do nieba daje nam dziś I czytanie mszalne. Autor biblijny przypomina nam, że aby osiągnąć niebo, trzeba czynić „proste ślady nogami” (Hbr 12,13). Można powiedzieć, że proste ślady prowadzą do ciasnej bramy. Iść prosto to stawiać zdecydowane kroki, to poruszać się świadomie i przez to pozostawiać wyraźne ślady. Człowiek gnuśny, ociągający się „sunie nogami” i ślady jego stóp na piasku życia są rozmyte, niewyraźne, nieczytelne. Dlatego warto żyć pięknie i stawiać prosto nogi i pozostawiać piękne ślady stóp. W czasie wakacji na jednym z grobowców w Niemczech zauważyłem wypisane piękne zdanie: „Ślady na piasku znikają, ślady w sercu pozostają”. Żyjmy więc tak, aby pozostawić ślady dobroci w sercach ludzi. Te ślady nigdy się nie rozmyją, ale pozostaną w duszy innych i wstawią się za nami na sądzie Bożym.

Ślady na piasku

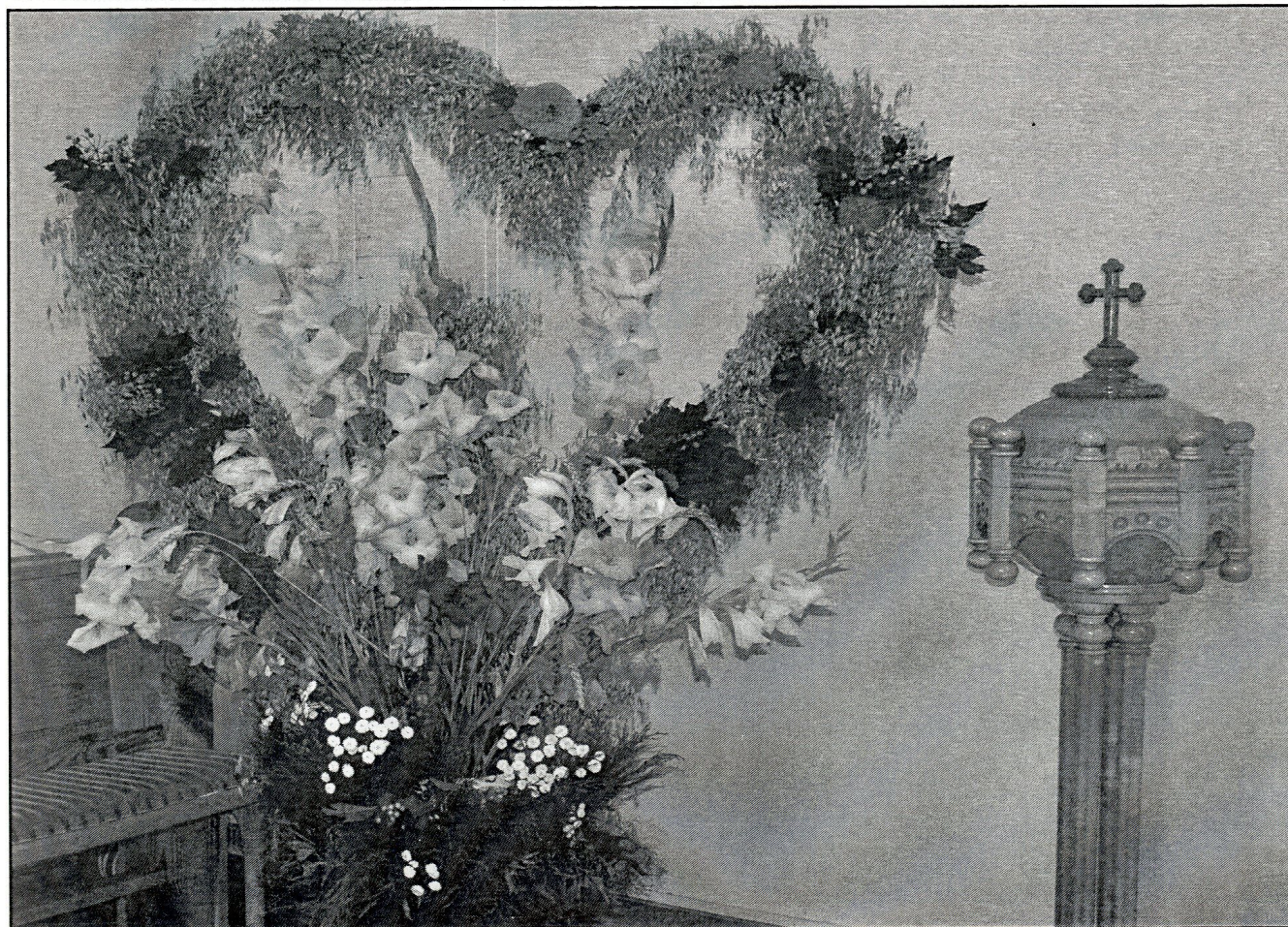
Ks. Tomasz Grzywna

W NUMERZE	Zbierzcie pozostałe ułamki.....	2	Studia.....	12
	Wieńce dożynkowe.....	3	Dane mi było pielgrzymować.....	14
	Wakacyjne zapiski.....	7	Kwadrans biblijny.....	15
	Migawki z pielgrzymki.....	10	Ogłoszenia i intencje.....	16

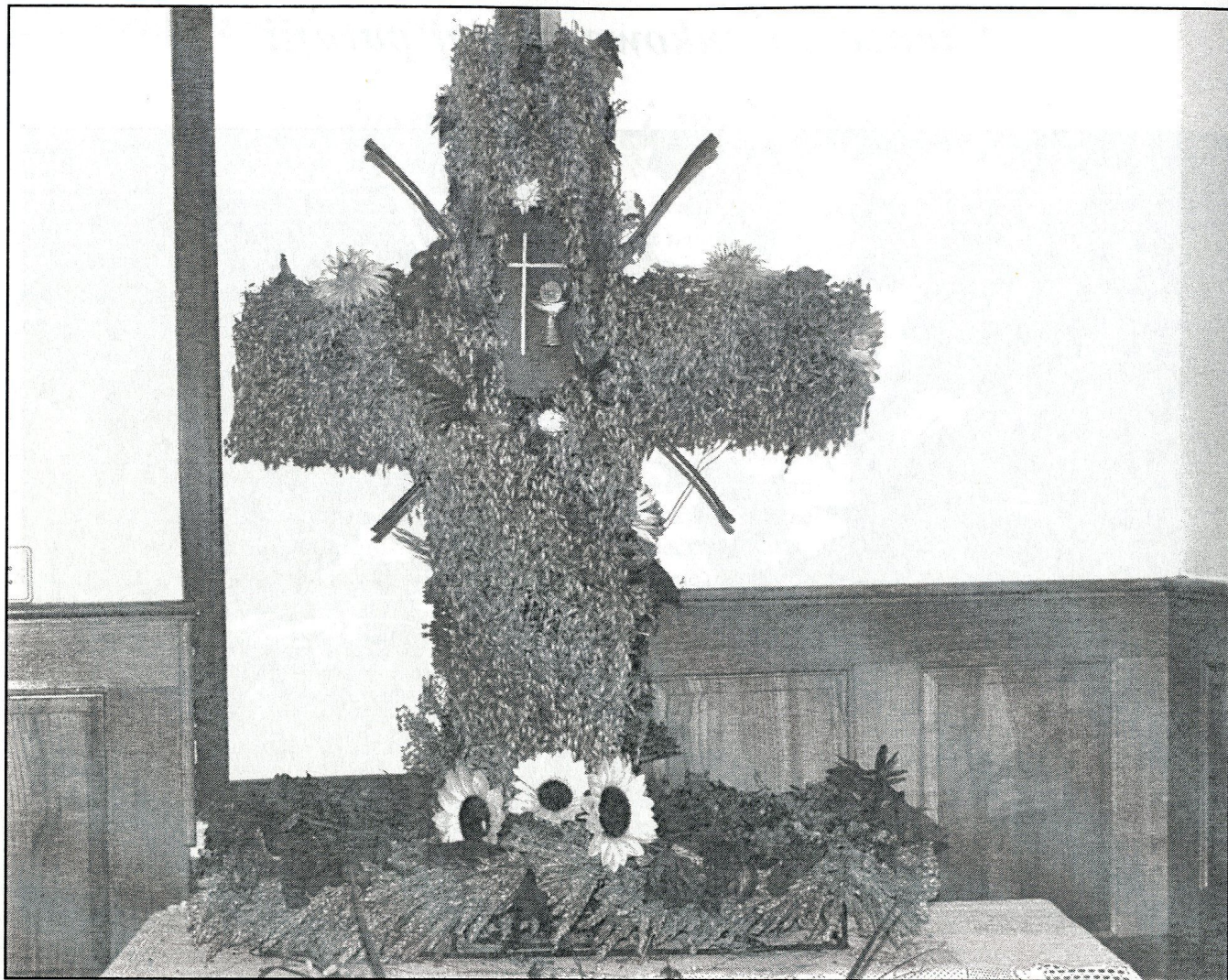
Wieńce dożynkowe naszej parafii

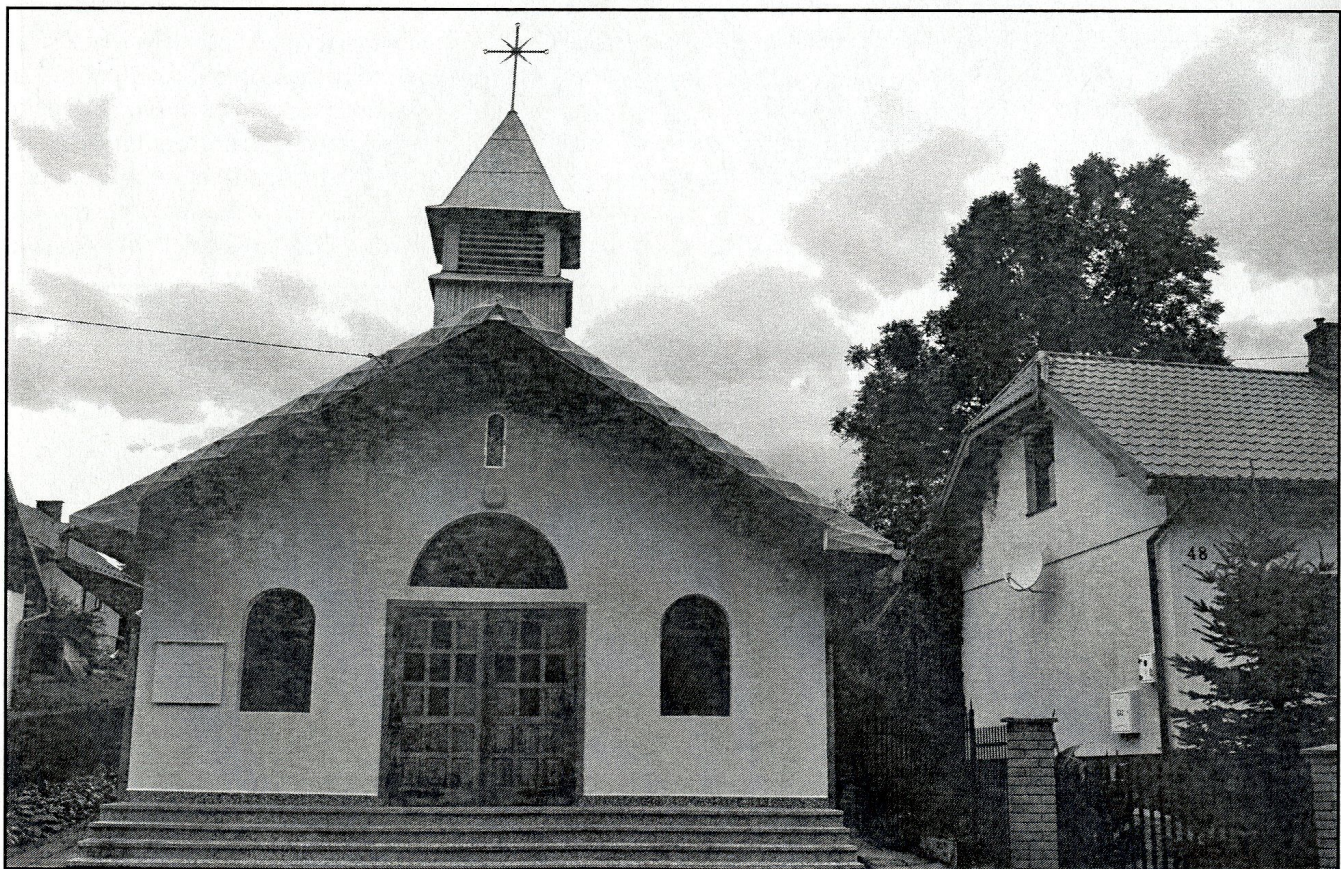
W kościele parafialnym

W Stróżach Małych

W Płowcach

Kaplica w Płowcach

METROPOLITA PRZEMYSKI
Arcybiskup Józef Michalik
Plac Katedralny 4
 tel. 016 678 74 60; fax. 016 678 26 74
 PL 37-700 PRZEMYSŁ

Przemyśl, 21 lipca 2010 r.

L. dz. 1530/1444/2010

**Zaproszenie na XXVII Dożynki Archidiecezjalne
 i X Dożynki Wojewódzkie do Domaradza**

***Drodzy Rolnicy Archidiecezji Przemyskiej
 i całego Podkarpacia oraz wszyscy korzystający z pracy rolnika***

Duszpasterstwo Rolników Archidiecezji Przemyskiej, Podkarpackie Stowarzyszenie Samorządów Terytorialnych, Powiat Brzozowski, Gmina i Parafia w Domaradzu zapraszają wszystkich pracujących na roli, jak również wszystkich korzystających z tej pracy, na XXVII Dożynki Archidiecezjalne i X Dożynki Wojewódzkie do Domaradza w niedzielę 29 sierpnia 2010 r.

Hasłem tegorocznych Dożynek Ogólnopolskich na Jasnej Górze, jak i w Diecezjach w Ojczyźnie są słowa: „Do Matki Pięknej Miłości”. W tym roku duszpasterskim, kiedy rozważamy przesłanie „Bądźmy świadkami Miłości” powyższe hasło dożynek jest jak najbardziej aktualne. „Bóg jest miłością; kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim” (1 J 4, 16). Dlatego zadaniem Kościoła, każdego z nas jest mówić o miłości, którą Bóg nas napełnia, przekazywać ją innym i uczynić z niej zasadę życia.

Rolnik wie, że trzeba miłować ziemię i chronić życie świata roślin, by wydały jak najlepszy plon. Rolnik wie ile trzeba trudu i potu, by ziarno rzucone w ziemię wydało plon i chleb znalazł się na naszych stołach. Rolnik też wie, że do tego trudu i znoju potrzeba łaski Bożej, pomocy Bożej, bo bez niej jego praca pójdzie na marne i nie wyda owoców.

W tym roku, w Domaradzu, chcemy podziękować Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu za zebrane plony z naszych pól, sadów i ogrodów na tradycyjnych dożynkach, tak bardzo zakorzenionych w tradycji naszego narodu. Zapraszamy delegacje z każdej wiejskiej parafii z całego Podkarpacia, z dożynkowym wieńcem, bochnem chleba i w miarę możliwości w strojach ludowych. Zaproszenie to kierujemy również do mieszkańców miast, bo wszyscy każdego dnia potrzebujemy chleba naszego powszedniego i za ten chleb naszym udziałem w dożynkach powinniśmy wyrazić Panu Bogu wdzięczność.

Program dożynek:

- godz. 10.00 – Przyjmowanie delegacji z wieńcami i chlebem z parafii i dekanatów Archidiecezji Przemyskiej, oraz z Gmin i Powiatów Województwa Podkarpackiego.
- godz. 11.30 – Program przygotowujący do Uroczystości.
- godz. 12.00 – Uroczysta Msza Święta Dzięczynna za zebrane plony z prośbą o Boże błogosławieństwo, którą odprawi i Słowo Boże wygłosi J. E. Ks. Abp Józef Michalik, Metropolita Przemyski
- Poświęcenie wieńców dożynkowych i wręczenie dyplomów dla delegacji z wieńcami.

Drodzy Rolnicy, niech nasz liczny udział w Dożynkach w Domaradzu 29 sierpnia 2010 r. i Ogólnopolskich na Jasnej Górze 4-5 września 2010 r. z wieńcami dożynkowymi, chlebem i naręczami kwiatów będzie znakiem naszej obecności w życiu Kościoła i Narodu oraz wyrazem wdzięczności Panu Bogu za dary Ziemi.

H. Kaczor Karimicz
 DUSZPASTERZ ROLNIKÓW

Józef Michalik
 ARCYBISKUP METROPOLITA PRZEMYSKI

Zaproszenie należy odczytać wiernym w ogłoszeniach duszpasterskich w niedzielę 22 sierpnia 2010 r.

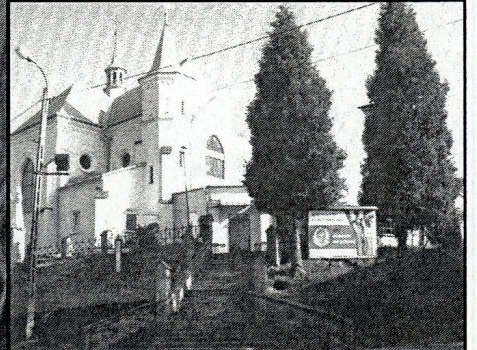

DO MATKI PIĘKNEJ MIŁOŚCI

ZAPROSZENIE

NA DOŻYNKI
Domaradz, 29 sierpnia 2010 r.

Wakacyjne zapiski...

W gościnie u Braci Przenajświętszej Krwi

Każdy rok, każde wakacje, każdy wyjazd przynosi nowe wrażenia, przeżycia, odkrycia. Tak samo było i tym razem – wakacyjne wycieczki pozwoliły mi poznać nowe miejsca i ciekawych ludzi. Jak co roku pragnę się podzielić swoimi przeżyciami z PT. Czytelnikami – nie po to, aby się chwalić, bo wielu z naszych parafian odbyło zapewne dalsze i droższe wojaże, ale po to, aby utrwalić ślady poznanych miejsc w swojej pamięci i podzielić się wrażeniami z tymi, którzy podróżować nie mogą, ale mimo to, są ciekawi świata i ludzi, zabytków, pomników kultury i sposobów przeżywania wiary.

Tym razem na początku urlopu udałem się na kilka dni do Aufhausen w Bawarii. Ta urocza wioska koło Ratzbony to miejsce formacji Braci Przenajświętszej Krwi, do których niedawno wstąpił nasz sanocki rodak, ks. Piotr Lipiński. Okolice Ratzbony nie była mi jeszcze znana, dlatego skorzystałem ochoczo z zaproszenia, aby odwiedzić ten rejon, a zarazem poznać to nowe Zgromadzenie Zakonne.

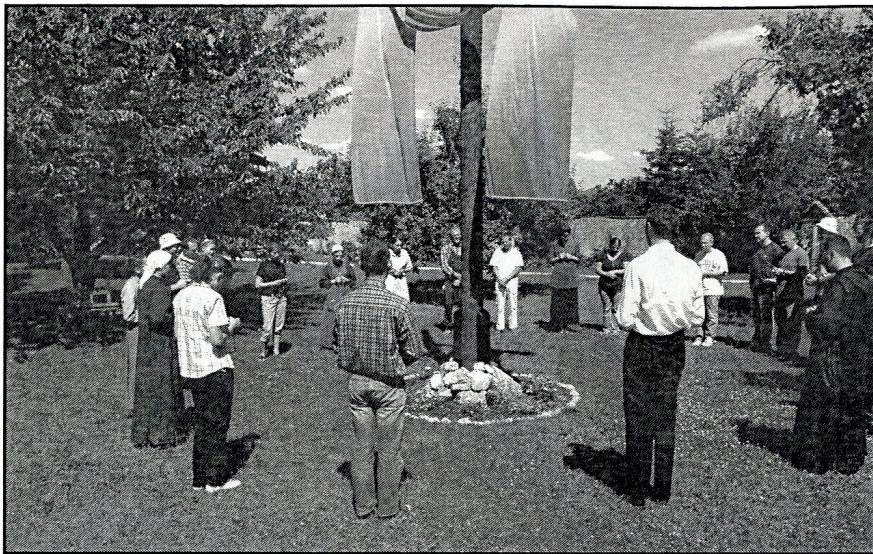
Br. Jan Maria (Ks. Piotr Lipiński)

Bracia Przenajświętszej Krwi zostali założeni kilka lat temu przez O. Winfrieda Wermtera, który jest Niemcem, ale przez wiele lat pracował, studiował i ewangelizował w Polsce. Ostatnio powrócił do Niemiec,

aby realizować tam swoje powołanie. Nową wspólnotę zatwierdził biskup diecezji ratybońskiej Gerhard Müller. Głównym zadaniem Braci Przenajświętszej Krwi, a także Sióstr, które są żeńską gałęzią całej Wspólnoty

Ogród ze stacjami Drogi Przełań Krwi Chrystusa

Koronka do Miłosierdzia Bożego pod krzyżem o godz. 15.00

(należy jeszcze wyjaśnić, że cała wspólnota nazywa się „Duchową Rodziną Przenajświętszej Krwi” i tworzą ją dwie wspólnoty zakonne: Braci i Sióstr, a także wspólnota dla osób świeckich. Wszystkie trzy mają wspólny charyzmat, tego samego założyciela i razem prowadzą apostołstwo) jest szerzenie kultu Najświętszej Krwi Jezusa, dawanie świadectwa wiary w dzisiejszym zsekularyzowanym świecie oraz głoszenie Ewangelii słowem i przykładem. Kładą oni duży nacisk na modlitwę wspólnotową, adorację Najświętszego Sakramentu oraz pielęgnowanie więzi wspólnotowych na wzór Świętej Rodziny z Nazaretu i rodziny pierwszych uczniów Jezusa, którymi oprócz Apostołów były niewiasty. Także wnoszenie ducha rodzinnego do Kościoła jest charakterystycznym rysem misji całej Wspólnoty.

Obecnie Bracia Przenajświętszej Krwi razem z Siostrami mają swoje Centrum Formacyjne w Aufhausen, wiosce oddalonej około 20 km od Regensburga (Ratyzbony). Do wspólnoty Braci należy 10 członków, zarówno Polaków, jak i Niemców, a kolejnych kilku przygotowuje się do rozpoczęcia formacji. Siostry - Służebnice Przenajświętszej Krwi - pracują i modlą się w 5 domach zakonnych w Niemczech, Austrii, Włoszech i Polsce. Co dziwi, nie brakuje im powołań, mimo, że środowiska zachodnie nie sprzyjają podążaniu w pełni za Jezusem ani kobietom, ani mężczyznom.

W Aufhausen cała wspólnota prowadzi parafię, do której należy samo Aufhausen i kilka okolicznych

wiosek. Proboszczem i kustoszem sanktuarium jest Ojciec Winfried Wermter. W samym centrum Aufhausen znajduje się duży plac, przy którym znajdują się dwa kościoły (starszy gotycki i nowszy barokowy, będący arcydziełem sztuki, a zarazem sanktuarium Matki Bożej Śnieżnej), budynek parafialny, restauracja i budynek straży pożarnej. W dawnych zabudowaniach parafialnych mieści się dwa domy – jeden Braci i drugi Sióstr - oraz piękny ogród, w którym znajdują się Droga Przelań Krwi Chrystusa, czyli siedem kapliczek poświęconych wydarzeniom z życia Pana Jezusa w których przelewał swą Krew dla naszego zbawienia. W centrum ogrody stoi duży krzyż przepasany czerwonym płótnem. To właśnie pod tym krzyżem, codziennie o godzinie 15, gromadzą się wszy-

scy mieszkańcy i goście, aby odmówić po niemiecku Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Ponadto cały dzień w kościele trwa Adoracja Najświętszego Sakramentu, a raz w tygodniu, w nocy z czwartku na piątek, jest to adoracja całodobowa. Oprócz zakonników do centrum formacji w Aufhausen przybywają liczni goście, w celu odbycia rekolekcji, pogłębienia wiary, rozpoznania życiowego powołania. Osoby świeckie mogą nawet przez dłuższy czas zamieszkać z Braciami i Siostrami, kilka tygodni albo miesięcy. Wówczas włączają się w ich życie: modlitwę, posiłki, pracę, odpoczynek i w ten sposób otrzymują duchową formację.

Ks. Piotr Lipiński (a właściwie już w zgromadzeniu br. Jan Maria – we wspólnocie do której należy niezależnie od tego czy ktoś jest kapłanem czy nie, zwraca się do niego „bracie”), w czasie nieobecności przełożonego i założyciela, o. Winfrieda, przewodniczy modlitwom i Mszy świętej. Ponieważ pozostali bracia nie posiadają obecnie święceń kapłańskich br. Jan Maria odprawia codziennie Mszę świętą dla wspólnoty i dla parafii w Kościele MB Śnieżnej. Mówi także, oczywiście po niemiecku, kazania, które wymagają szczególnego przygotowania z powodu jeszcze niezbyt dobrej znajomości języka. W samym zgromadzeniu, co zauważyłem, funkcjonują równolegle dwa języki – niemiecki i polski, albowiem wielu z zakonników jest Polakami, albo przynajmniej przebywało długo w Polsce.

Br. Jan Maria oraz ks. Tomasz - w tle budynek straży pożarnej, dom parafialny oraz nowy kościół

Bardzo ważnym elementem świadectwa o Chrystusie jest habit zakonny, który – według reguły – trzeba nosić wszędzie (z wyjątkiem cięższej pracy fizycznej i sportu). Br. Jan Maria zwraca na to wielką uwagę, i udając się z nami do Regensburga cały czas chodził w habitcie. To wielka odwaga i ważne świadectwo, ale zapewne takiej trzeba dziś, aby głosić światu Chrystusa. Także modlitwa i adoracja są bardzo potrzebne, a w Aufhausen ta modlitwa jest zanoszona nieustannie przez Braci, Siostry i wszystkich sympatyków Wspólnoty. Członkowie Wspólnoty mają szczególną cześć do wielu świętych – Matki Bożej, św. Józefa, św. Katarzyny ze Sieny, św. Teresy od Dzieciątka Jezus, św. O. Pio, św. Kacpra z Buffalo, sł. Bożego Jana Pawła II. Adorują także często Najświętsze Oblicze Chrystusa z Manoppello.

W tym właśnie Domu Zakonnym przebywaliśmy około 4 dni, wyjeżdżając codziennie w inne miejsce i poznając uroki tej części Bawarii.

Widok na Aufhausen i okolice

Nieco czasu spędziliśmy też na rozmowach z br. Janem Marią, który serdecznie pozdrawia wszystkich naszych parafian i zaprasza do odwiedzenia Centrum Formacyjnego w Aufhausen (strona internetowa WWW.blut-

christi.de). O dalszych spostrzeżeniach z naszej podróży napiszę, mam nadzieję, w kolejnym odcinku.

*ks. Tomasz Grzywna
fot. ks. Adam Mazurek
i ks. Tomasz Grzywna*

Główny plac w Aufhausen - restauracja i stary kościół

Teksty Mszy świętych do osobistych refleksji

Poniedziałek: 2 Tes 1,1-5.11b-12; Ps 96; Mt 23,1.13-22

Piątek: 1 Kor 1,17-25; Ps 33; Mt 25,1-13

Wtorek: Ap 21,9b-14; Ps 145; J 1,45-51

Sobota: 1 Lor 1,26-31; Ps 33; Mt 25,14-30

Środa: 2 Tes 3,6-10.16-18; Ps 128; Mt 23,27-32

Niedziela: Syr 3,17-18.20.28-29; Ps 68;

Czwartek: Prz 8,2-35 lub Iz 2,2-5; Ps 48; Ga 4,4-7; J 2,1-11

Hbr 12,18-19.22-24a; Łk 14,1.7-14

Migawki z pielgrzymki do Starej Wsi

15.08.2010

fot. St.Rocha

Krzyż pielgrzymkowy

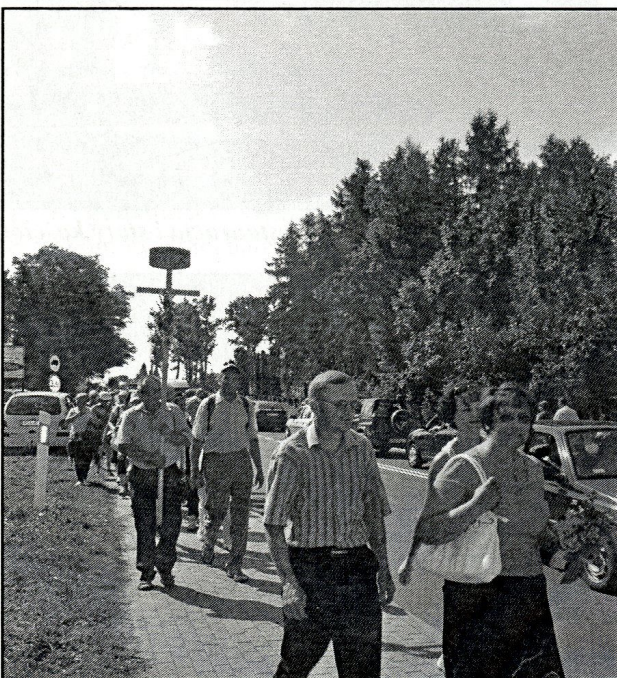
Ks. Antoni, przewodnik duchowy Pielgrzymów

Odprowadzenie Pielgrzymów na szlak pątniczy

Nasi Parafianie udają się na pielgrzymkę

Na trasie szlaku pielgrzymkowego

Młody pielgrzym bardzo zmęczony

Modlitwa ks. Proboszcza za pielgrzymów udających się do Sanktuarium M.B. w Starej Wsi

Mszy św. przewodniczył ks. bp. Adam Szal

**UNIwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego
w Warszawie**

Wydział Teologiczny – studia niestacjonarne

ul. Dewajtis 5, 01-815 Warszawa – tel./fax (48 22) 561 – 88 – 75

wtz@uksw.edu.pl

Warszawa, 25.06.2010

Przewielebny Księżu Proboszczu,

Wydział Teologiczny Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w nadchodzącym Roku Akademickim 2010/2011 uruchamia w ramach studiów niestacjonarnych nową specjalność: **mariologię**.

Studia te będą się odbywać jako studia doktoranckie z możliwością uzyskania doktoratu z teologii ze specjalności mariologia oraz jako studia podyplomowe z mariologii.

Mają one przybliżyć studentom rolę i misję Najświętszej Maryi Panny w historii Zbawienia, w historii naszego narodu, a także w życiu osobistym poszczególnych chrześcijan. Wydaje się, że istnieje duże zapotrzebowanie na tę formację.

Studia te adresowane są między innymi do duszpasterzy, do moderatorów, animatorów i członków ruchów maryjnych oraz do wszystkich, którzy pragną pogłębić swoją wiedzę o Najświętszej Maryi Pannie i pragną jak najpełniej szerzyć Jej cześć.

Zajęcia będą się odbywały w ciągu czterech tygodniowych zjazdów w ciągu roku, a miejscem wykładów będzie Ośrodek Naukowo-Badawczy UKSW w Niepokalanowie.

Niniejszym przekazuję Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi plakaty informujące o tych studiach z gorącą prośbą o umieszczenie ich w gablotach przykościelnych lub innych miejscach dostępnych wiernym.

Będę wdzięczny także za zachęcenie swoich parafian zainteresowanych tą tematyką do podjęcia wyżej wskazanych studiów.

Dziękując za życzliwość Księdza Proboszcza, załączam wyrazy szacunku.

Z modlitwą

O. Grzegorz Bartosik

o. prof. UKSW dr hab. Grzegorz Bartosik OFMConv
prodziekan ds. studiów niestacjonarnych

UNIwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie Wydział Teologiczny

Wprowadza począwszy od roku akademickiego 2010/2011 nową specjalność:

STUDIA DOKTORANCKIE Z TEOLOGII ZE SPECJALNOŚCIĄ „MARIOLOGIA”

ORAZ

STUDIA PODYPLOMOWE Z MARIOLOGII

Aby pogłębić wiedzę
o Najświętszej Maryi Pannie,
Jej roli
w historii zbawienia,
w życiu Kościoła,
w życiu duchowym
i w różnych dziedzinach
naszej kultury
oraz by rozpałać miłość
do Matki Boga
i Matki naszej, a także
aby odkrywać w świetle
nauki Kościoła wzniosłość
powołania każdej kobiety.

Zapraszamy: kandydatów
na wykładowców mariologii w
seminariach i innych wyższych
uczelniach, kustoszów sanktuariów
maryjnych oraz osoby odpowiedzialne
za duszpasterstwo w sanktuariach,
liderów (moderatorów i animatorów),
a także członków ruchów
i stowarzyszeń kościelnych, zwłaszcza
mających charyzmat maryjny,
wykładowców i wychowawców
zakonnych zarówno zakonów
żeńskich, jak i męskich, szczególnie
tych zakonów, które w swoim
charyzmacie mają duchowość
maryjną, wszystkich czcicieli Matki
Bożej, którzy pragną pogłębić swoją
wiedzę o Matce Najświętszej.

Studia odbywać się będą w ramach
studiów niestacjonarnych (cztery
tygodniowe zjazdy dydaktyczno-
egzaminacyjne w ciągu roku).

Zajęcia odbywać się będą w

OŚRODKU NAUKOWO-BADAWCZYM UKSW
W PAPROTNI (KLASZTOR NIEPOKALANÓW)

we współpracy
z Instytutem Maryjno-Kolbiańskim „Kolbianum”
w Niepokalanowie

STUDIA DOKTORANCKIE Z TEOLOGII ZE SPECJALNOŚCIĄ W MARIOLOGII

adresowane są do osób, które posiadają
STOPIEŃ MAGISTRA TEOLOGII.

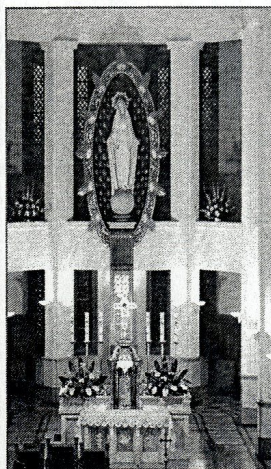
Rekrutację prowadzi:

Sekretariat ds. studiów doktoranckich
Wydziału Teologicznego UKSW,
Gmach główny UKSW, ul. Dewajtis 5, Warszawa; pokój 031;
tel. 22 561 88 16; fax: 22 561 88 65; e-mail: zsd@uksw.edu.pl

Termin składania dokumentów

od 23 sierpnia do 10 września 2010 r.
(od poniedziałku do piątku) w godz. 9.00 – 15.00.
Rozmowa kwalifikacyjna: 20 września 2010 r.

Bliższe informacje można znaleźć na stronie:
www.niestacjonarna.teologia.uksw.edu.pl
pod zakładką „Studia”, w dziale „Doktoranckie”.

STUDIA PODYPLOMOWE Z MARIOLOGII

adresowane są do osób, które posiadają
JAKIKOLWIEK DYPLOM UKOŃCZENIA STUDIÓW (MAGISTERIUM BĄDŹ LICENCJAT
ZAWODOWY Z JAKIEJKOLWIEK DZIEDZINY).

Rekrutację prowadzi:

Dziekanat studiów niestacjonarnych
Wydziału Teologicznego UKSW,
Gmach główny UKSW, ul. Dewajtis 5, Warszawa pokój 054;
tel. 22 561 88 75; e-mail: wtz@uksw.edu.pl

Termin składania dokumentów do 30 września 2010 r.

Bliższe informacje można znaleźć na stronie:
www.niestacjonarna.teologia.uksw.edu.pl pod zakładką „Studia”,
w dziale „Podyplomowe”.

Ponadto zapytania szczegółowe można kierować pod adresem:
bartosik@franciszkanie.com.pl;

tel. 691 888 841 lub tel. 46 861 30 35, we wtorki i czwartki w godz. 9.00-15.00.

Z woli Opatrzności Bożej i Maryi dane mi było pielgrzymować do Sanktuariów Maryjnych Europy (C.d. z poprzedniego numeru)

Le Cachot („Loch”) — z mroku upokorzenia ku światłu

Przy jednej z wąziutkich uliczek w górnej części miasteczka, Rue des Petits Fosses (Małych Kanałów), stoi stara budowla, która dziś nie wygląda tak szaro i ponuro, jak w czasach dzieciństwa Bernadety. Gmach został odnowiony zimą 1995/96 roku i dziś pielgrzymi mogą zwiedzać to dawne mieszkanie rodziny Soubirous, prezentujące się zdecydowanie lepiej niż sto pięćdziesiąt lat temu. Le Cachot, czyli loch — budynek, w którym w latach 1825-1830 mieściło się więzienie, wyłączony z użytku ze względu na złe warunki sanitarne i sprzedany prywatnemu właścicielowi — w roku 1856 był własnością rodziny Sajous, która zamieszkiwała na piętrze. Pomieszczenie na parterze - miejsce, które kiedyś uznano za zbyt niezdrowe dla przestępców — miało się stać domem dla Franciszka i Luizy Soubirous oraz czwórki ich dzieci. W mrocznej, wilgotnej, zatęchłej celi o powierzchni niecałych szesnastu metrów kwadratowych, z dwoma oknami, z których mniejsze wychodziło na podwórze, gdzie wylewano nieczystości, rodzina Soubirous zamieszkała w roku 1856 i pozostała do jesieni 1858.

Bernadeta opowiadała: „Pokój był ciemny, powietrze niezdrowe, wilgotne. W środku dwa łóżka, stół, kilka krzeseł, po prawej stronie od wejścia niewielka skrzynia-ława na bieliznę”.

Mogłoby to wywołać zrozumiałą odruch buntu: żyli uczciwie, pracowali solidnie — i jaka za to nagroda? — Upokorzenie, poniżenie... Młynarz w miasteczku był kimś. Zadłużony bankrut — nikiem. Upadek na samo dno? W pewnym sensie. Popadli w nędzę — owszem. Ale nie zatracili czystości ducha. Nie złorzeczyli, lecz dziękowali Bogu, że znalazł się dobry człowiek, który użyczył im tego kąta. Mieli przynajmniej dach nad głową, choć o wygodzie nie było mowy: szesnastometrowa klitka musiała im służyć za sypialnię, kuchnię, jadalnię.

Z pewnością nie było im łatwo przywyknąć. Byli przecież przyzwyczajeni do ładu, czystości, zapachu zboża i świeżej mąki. Tak drastyczna zmiana warunków mogła wprawiać w przygnębienie: mroczna izba, do której nie docierały słoneczne promienie, gnojowisko za oknem. Ale loch upadku był także domową kaplicą, w której każdego dnia rozbrzmiewały odmawiane chórem słowa modlitwy: „Bądź wola Twoja...”.

Na początku roku 1857 Franciszek

Soubirous stracił pracę. Jakby nie dość było upokorzeń, 27 marca tegoż roku do mieszkania wkroczyła policja. Franciszek został aresztowany, ponieważ oskarżono go o kradzież dwóch worków mąki z piekarni Maisongrosse. Podejrzanie padło na niego tylko dlatego, że był biedny. Tylko dlatego człowiek, który nigdy niczego nie ukradł, został potraktowany jak złodziej. I choć ostatecznie sprawa się wyjaśniła, a podejrzenia okazały się niesłuszne, nie umniejszało to krzywdy, jaką wyrządzono uczciwej rodzinie.

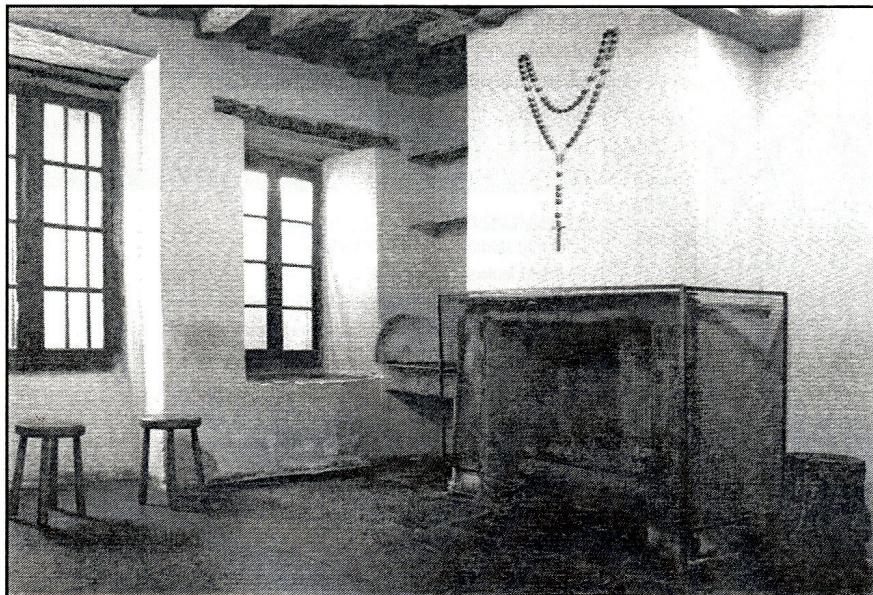
We wrześniu 1857 roku Bernadeta po raz drugi zamieszkała w domu swej mamki Marii Lagues. Lecz dziewczynka nie potrafiła żyć z dala od swoich najbliższych. W styczniu roku 1858 powróciła do Le Cachot.

Wiele wskazywało na to, że tak już miało zostać. Dokąd można być zaproszonym, jeśli się mieszka w lochu? Cóż jeszcze pozostaje człowiekowi w takiej sytuacji, poza walką o przetrwanie? A jednak to, co w ludzkiej perspektywie wydaje się przesądzone, stracone, jałowe, w perspektywie Bożej wciąż posiada swą godność i zawsze może być stanem przejściowym, wiodącym ku podźwignięciu się, a nawet ku wywyższeniu.

Czy w tamtym czasie w czyjejkolwiek głowie zaświtałaby myśl, że pewnego lutowego ranka właśnie stąd, z tego najnędźniejszego miejsca w miasteczku, Bernadeta wyjdzie z desperacką nadzieją znalezienia paru gałązek na opał albo choćby odpadków, które mogłaby sprzedać szmacciarce, i że właśnie wtedy ta dziewczyna z lochu zostanie zaproszona na spotkanie z Królową nieba i ziemi? Paradoks Lourdes nie różni się niczym od paradoksu Ewangelii. Bóg wybiera to co nędzne, słabe, liche w oczach świata... Bóg okazuje, że w Jego Sercu jest miejsce dla każdego.

(C.d.n.)

oprac. Stanisław Rocha

Jak Pan Bóg przemawiał do człowieka?

Pan Bóg jest niezgłębianą Tajemnicą. Nie ma w Nim podobieństwa do człowieka, jest Bogiem ukrytym – jak mówi Izajasz (45,15), a który zamieszkuje w niedostępnej światłości (1 Tm 6,16). Człowiek będąc istotą ograniczoną skończoną, nigdy nie będzie w stanie poznać Boga do końca. Psalmista wyznaje: „Przedziwna jest Twoja wiedza o mnie; przeraża mnie, nie mogę jej pojąć!” (139,6)¹. O Panu Bogu możemy mówić poprzez podobieństwa, porównania, obrazy, dzięki którym możemy dotknąć rąbka tajemnicy. Sam Pan Jezus mówił w przypowieściach, a więc w obrazach umożliwiających lepsze zrozumienie tajemnicy. Mówienie o Panu Bogu przekracza nasze zasoby językowe, ale możemy w przybliżeniu wiele o Nim powiedzieć. Św. Tomasz z Akwinu wyznał, że więcej możemy powiedzieć o Bogu kim nie jest, aniżeli kim jest. Między człowiekiem a Panem Bogiem jest wielkie, niezgłębione niepodobieństwo. Nasze pojęcie, określenia, wskazują jedynie drogę wiodącą do Boga, gdyż niczym nie możemy Go ogarnąć czy określić. Pana Boga poznajemy po Jego czynach, dziełach.

Wielkim objawieniem się Pana Boga jest świat, który On stworzył. Objawia się także w historii, w działaniach, w stosunku do Narodu wybranego, jak i poszczególnych ludzi. On wybrał odpowiednich ludzi, którzy natchnieni Duchem Świętym przekazali prawdy dotyczące naszego zbawienia. Bóg objawia się w historii powołania Abrahama i patriarchów, w czasie niewoli egipskiej i jej opuszczenia, poprzez wędrówkę do Ziemi Obiecanej, poprzez sędziów, proroków, którzy zapowiadali nadejście Mesjasza. Autor Listu do Hebrajczyków, pisze: „Bóg wielokrotnie i na wiele sposobów przemawiał dawniej do przodków przez proroków. W tych dniach ostatnich przemówił do nas przez Syna” (1,1 n).

Bóg „odsłania” samego Siebie. Otwiera przed człowiekiem swoje najgłębsze tajemnice; powołuje go do przyjaźni ze Sobą. Bóg najpełniej

objawił Siebie przez osobę Jezusa Chrystusa. **Konstytucja o Objawieniu Bożym**, Soboru Watykańskiego II, mówi:

2. „Spodobało się Bogu w swej dobroci i mądrości objawić siebie samego i ujawnić nam tajemnicę woli swojej (por. *Ef* 1, 9), dzięki której przez Chrystusa, Słowo Wcielone, ludzie mają dostęp do Ojca w Duchu Świętym i stają się uczestnikami boskiej natury (por. *Ef* 2, 18; *2 P* 1, 4). Przez to zatem objawienie Bóg niewidzialny (por. *Kol* 1, 15; *1 Tm* 1, 17) w nadmiarze swej miłości zwraca się do ludzi jak do przyjaciół (por. *Wj* 33, 11; *J* 15, 14-15) i obcuje z nimi (por. *Bar* 3, 38), aby ich zaprosić do wspólnoty z sobą

i przyjąć ich do niej. Ten plan objawienia urzeczywistnia się przez czyny i słowa wewnętrznie z sobą powiązane, tak że czyny dokonane przez Boga w historii zbawienia ilustrują i umacniają naukę oraz sprawy słowami wyrażone; słowa zaś obwieszczają czyny i odsłaniają tajemnicę w nich zawartą. Najgłębsza zaś prawda o Bogu i zbawieniu człowieka jaśniej nam przez to objawienie w osobie Chrystusa, który jest zarazem pośrednikiem i pełnią całego objawienia.¹

3. Bóg, przez Słowo stwarzając wszystko i zachowując (por. *J* 1, 3), daje ludziom poprzez rzeczy stworzone trwałe świadectwo o sobie (por. *Rz* 1, 19-20); a chcąc otworzyć drogę do zbawienia nadziemskiego, objawił ponadto siebie samego pierwszym rodzicom zaraz na początku. Po ich zaś

upadku wzbudził w nich nadzieję zbawienia przez obietnicę odkupienia (por. *Rdz* 3, 15); i bez przerwy troszczył się o rodzaj ludzki, aby wszystkim, którzy przez wytrwanie w dobrym szukają zbawienia, dać żywot wieczny (por. *Rz* 2, 6-7). W swoim czasie znów powołał Abrahama, by uczynić zeń naród wielki (por. *Rdz* 12, 2), który to naród po Patriarchach pouczał przez Mojżesza i Proroków, by uznawał Jego samego, jako Boga żywego i prawdziwego, troskliwego Ojca i Sędziego sprawiedliwego, oraz by oczekiwał obiecanego Zbawiciela. I tak poprzez wieki przygotowywał drogę Ewangelii.

4. Skoro zaś już wielokrotnie i wielu sposobami Bóg mówił przez Proroków, «na koniec w tych czasach przemówił do nas przez Syna» (por. *Hbr* 1, 1-2). Zesłał bowiem Syna swego, czyli Słowo Odwieczne, oświecającego wszystkich ludzi, by zamieszkał wśród ludzi i opowiedział im tajemnice Boże (por. *J* 1, 1-18). Jezus Chrystus więc, Słowo Wcielone, «człowiek do ludzi» posłany,² «głosi słowa Boże» (por. *J* 3, 34) i dopełnia dzieła zbawienia, które Ojciec powierzył Mu do wykonania (por. *J* 5, 36; 17, 4). Dlatego Ten, którego gdy ktoś widzi, widzi też i Ojca (por. *J* 14, 9), przez całą swoją obecność i okazanie się przez słowa i czyny, przez znaki i cuda, zwłaszcza zaś przez śmierć swoją i pełne chwały zmartwychwstanie, a wreszcie przez zesłanie Ducha prawdy, objawienie doprowadził do końca i do doskonałości oraz świadectwem Bożym potwierdza, że Bóg jest z nami, by nas z mroków grzechu i śmierci wybawić i wskreszyć do życia wiecznego”.

ks. Andrzej Skiba

Przypisy

1 Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Najnowszy przekład z języków oryginalnych z komentarzem, Opracował Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Towarzystwa Świętego Pawła, Częstochowa 2009.

21 Niedziela zwykła – 22.08.2010.

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Komunikat o Dożynkach Archidiecezjalnych i Wojewódzkich w Domaradzu – do odczytania.
 2. Nabożeństwo różańcowe dziś o godzinie 17:30.
 3. Informujemy, że w naszej parafii nastąpiły zmiany na stanowiskach księży wikariuszy. Odchodzi od nas do Sanoka – Olchowca ks. dr Antoni Michno oraz ks. dr Konrad Dyrda z rektoratu do Przemyśla, do Kurii Metropolitalnej i do Wyższego Seminarium Duchownego. W miejsce ks. Antoniego, który od nowego roku akademickiego będzie pełnił obowiązki wykładowcy psychologii w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Krośnie oraz w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyśle oraz nadal będzie duszpasterzem

głuchoniemych na terenie Sanoka, przychodzi ks. mgr Mariusz Woźniczyszyn, który dotychczas pracował w parafii farnej w Przeworsku, a na miejsce ks. Konrada przychodzi ks. mgr Jacek Michno, brat ks. Antoniego, dotychczasowy wikariusz w parafii Sanok – Olchowca. Bracia wymieniają się swoimi miejscami, choć nie obowiązkami. Ksiądz Jacek, który jest jednocześnie metodykiem oraz ks. Mariusz będą pracować jako katecheci w I LO. Kapłanom odchodzącym dziękujemy za ich ofiarną pracę dla dobra naszych wiernych, nas wszystkich, życzymy natomiast, tak przychodzącym jak i odchodzącym, wielu łask Bożych, opieki Matki Najświętszej, Matki Kapłanów, aby nie ustawali w pracy duszpaster-

skiej ciesząc się życzliwością nas wszystkich.

4. We wtorek, święto św. Bartłomieja, apostoła, a w czwartek Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej. Msze święte w te dni – jak w dzień powszedni.

5. Już dziś informujemy, że Msza święta w rocznicę Porozumień Sierpniowych zostanie odprawiona 4 września, w sobotę, o godzinie 18:00.

6. Wszystkim życzymy dobrej pogody, tym bardziej, że i w naszej parafii, w naszym kościele przymierzamy się do prac związanych ze zmianą więźby dachowej, a na to potrzebna jest dobra pogoda. Prosimy o wsparcie modlitewne w postępie tych trudnych prac, a które trzeba podjąć. Niech pan Bóg wszystkim błogosławi.

Intencje w tygodniu

23-29.08.2010 r.

Poniedziałek, 23.08

6.30 + Katarzyna i Andrzej
 7.00 + Maria i Stefania Rady; + Józef Pohorski
 7.30 + Stanisław Nabywaniec 8 r. śm.
 18.00 + Zbigniew (greg.)

Wtorek, 24.08

6.30 + Adam, Aniela, Franciszek
 7.00 w intencji wnuczki Diany o dobry start życiowy
 7.30 + Czesław, Janusz, Mariusz Kandefer
 18.00 + Zbigniew (greg.)

Środa, 25.08

6.30 + Franciszek i ++ z rodziny
 7.00 + Ludwika (f) i Jan

7.30 + Ludwik i Stanisława (f) Chodakowscy
 18.00 + Zbigniew (greg.)

Czwartek, 26.08

6.30 + Anna, Helena, Mariusz
 7.00 dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalsze błogosławieństwo
 7.30 + Kazimierz
 18.00 + Zbigniew (greg.)

Piątek, 27.08

6.30 + Rodzice: Antoni i Małgorzata
 7.00 + Stanisław, Aniela Niemiec
 7.30 + Franciszek
 18.00 + Zbigniew (greg.)

Sobota, 28.08

6.30 + Feliksa (f) i Henryk

7.00 o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Kingi i jej Rodziców

7.30 + Maria Pawluk 5 r. śm.
 18.00 + Zbigniew (greg.)

Niedziela, 29.08

6.30 za paraf.
 8.00 + Władysław, Irena Sabat
 9.30 + Józefa (f), Jan, Rafał Szymaszek
 11.00 dziękczynna w 10 rocznicę uratowania życia
 12.30 + Maria, Grzegorz, Eugeniusz Jonarscy 4 r. śm.
 18.00 + Zbigniew (greg.)
 20.00 + Bolesław Król imieninowa od rodziny
 Płowce: + Anna i Michał Rygliszyn

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz www.esanok.pl/kamery_sanok

email gpp2@op.pl

Zródła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

Góra
Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku